

ΙΟΥΝΙΟΥ ΙΑ΄

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

ΒΑΡΝΑΒΑ

τοῦ ἐν Βάση

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, τῶν Βασέων τὸ καύχημα.

Πάθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρῶν ὄμβροις, ἀπέπνιξας πάτερ, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Βαρνάβα ὅσιε· διό σε κατεκόσμησεν, ἐπουρανοῖς χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοϊαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θεσπέσιε, ἠνίκα τὸ σύνολον, τῶν Βασέων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὥσπερ γὰρ

ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τὴν τῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἴου τέλους τετύχηκας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Βαρνάβα μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος ὅσιε· ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Βαρνάβα θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομένων θεομακάριστε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Βαρνάβα θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου

λάμπειν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν ἀυγάζουσα, σωτηριώδεις ἀκτίνας πάντοτε· ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἐορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β΄.

Ως ἔνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Βαρνάβα ὅσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα, ἡ τῶν Βασέων πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἄγιε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου πάτερ. Ὅμως κἂν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτῆντων ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γεόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιότους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῖς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῖς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15-ς' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Ποιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, Βαρνάβαν ἅπαντες μέλψωμεν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, ἐν ᾧ χειραγωγῶν πρὸς τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ πανήγυριν, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν συγκαλεῖ, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ΄.

Εἴκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Βαρνάβα μακάριε· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ σταυροῦ ἐπ’ ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι’ ἧς τῶν ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὄφθης διαπρύσιος.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ ὀπαδόν, Βαρνάβαν τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες ᾧ πιστοί, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἄριστον βίον θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος, αἰτεῖται παρ’ αὐτοῦ τοῦ μισθαποδότου Χριστοῦ, τὴν πόλιν ἡμῶν ἄτρωτον διασώζεσθαι, καὶ ἡμῖν παρέχειν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος πλ. β΄.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Βαρνάβα· διὸ καὶ εἰς ὄσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι. Ἀλλὰ πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου. ᾠχος πλ. α΄.

Οἷσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, Βαρνάβα πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγη

προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οἷτε σε ἐκ τῶνδε τῶν φθαρτῶν, μάκαρ ὁ διάπυρος ἔρωσ, Θεοῦ ἐξήρπασε, τότε σου τὴν ἔφεσιν, Πάτερ ἀνέθηκας· καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας, μάκαρ φυγαδεύων, εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐν ἧ ὠμίλεις Χριστῷ, ὃν νῦν δυσωπῶν μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀεὶ σε τιμώντων, καὶ μακαριζόντων ἱερώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Θεῖω ἐκ νεότητος σαυτόν, ἔρωτι πτερώσας ἀπέπτῃς, εἰς ὕψος Ἁγίε, ἀπαθείας ἅπασαν, ἐπαπωσάμενος, κόσμου δόξαν χαμαίζηλον, σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σωτήριον, χαίρων ἐτέλεσας, βίον ἀγγελόμορφον· ὅθεν, κατὰ τοῦ ἀλάστορος Πάτερ, ἡ Τριάς μεγάλως σε ἐδόξασεν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Υμνον παναρμόνιον ἰδοῦ, ἡ τῶν σῶν πιστῶν αὐτοχθόνων, χορεία ψάλλει σοι, μνήμη τῆ πανσέπτῳ σου, καὶ τῷ τεμένει τῷ σῷ, ἱερῶς προστοιβάζεται, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, σοῦ τὸ θαυματόβρυτον, σκῆνος ἀσπάσασθαι, ἦνπερ ἀβλαβῆ περιφρούρει, θλίψεως παντοίας καὶ βλάβης, ὅσιε Βαρνάβα ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ΄.

Τρυφάς, δόξαν, καὶ πλοῦτον, καὶ πᾶσαν ἄλλην βιοτικὴν ἠδυπάθειαν, σκύβαλα κατὰ Παῦλον, ἐκ νεότητος σοφὴ ἠγησάμενος, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ἐπάρας ζυγόν, εἰς ὕψος θείων ἀρετῶν, σεαυτὸν ἀνύψωσας δι’ ἀσκήσεως· ὅθεν ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ σκηνώσασα χάρις, Βαρνάβα ὅσιε, πολλῶν θαυμάτων καὶ παραδόξων, αὐτουργόν σε καθίστατο, πόθῳ τοῖς προσερχομένοις μετ’ εὐλαθείας καὶ πίστεως, ὧν ἡμεῖς καθ’ ἐκάστην κοινωνοὶ γενόμενοι, ἄσμασιν εὐχαρίστοις τὸν σὲ θαυμαστώσαντα, μεγαλύνομεν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν διὰ σοῦ, λύσιν παθῶν ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα Βασέων πόλις, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας πάτερ ἐκ πίστεως. Βαρνάβα ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον.

Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν, ἀγγέλων τάγματα πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν ὀσιώτατε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνηθρος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος φαιδρός, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, καὶ ἐφαιδρυνε πάντας, πιστοὺς προσπελάζοντας, τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, Πάτερ ὄσιε, ἀδιαλείπτως ἀμείβων, χάριν ἔλεος, καὶ τῶν δεινῶν νῦν τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν ἀπιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρω-

σαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θεαῖς πρεσβεύαις σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἔκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Βαρνάβα ὄσιε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς ὃ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας, τῶν ἁρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Βαρνάβα ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. ζ΄ 17-23).

(Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινουῦ...

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσπερ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ζ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς η΄. Εἰ δὲ βούλει εἰπεῖν καὶ τὸν Κανόνα τῶν Ἀποστόλων, καταλιμπάνεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἢ ὁ εἰς τοῦ Ὁσίου. Μὴ θαυμάσης δὲ ὅτι διορίζεται καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, διότι καὶ αὐτοὶ στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουσιν, ὁ δὲ Ὁσῖος τιμᾶται διὰ τὸ αἰδέσιμον τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Σὺ τὸν σταυρόν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπο-

μείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Φωτιστικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, πάτερ ἐλάμπρυνας, Βαρνάβα θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον ὄσιε.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπεινώσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ἔτερος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ἄβυσσον γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε μακάριε.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστήρ μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι, ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ γ΄.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἠσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίῳ κρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν ἐκομίσω, Βαρνάβα μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατεία συνέζησας, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν· ὄθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Βαρνάβα διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἔτερος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σου κατεπλάγησαν ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτούς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Λύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν ὄθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐτραφείς Πάτερ ὅσιε, εἰς ἀρετῶν ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν.

Θεοτοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ πάτερ ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐν νηστείαις Βαρνάβα, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὄθεν καὶ ποιμένα, σὲ ψυχῶν προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Βαρνάβα μακάριε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἢ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἱαμάτων, ἀπαστραπτουσα πίστει· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Επάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ

πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ῥδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἱαμάτων μύρα, βρῦεις Θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορόν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Βαρνάβα τὰς ῥώσεις, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπύρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἔτερος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλήτου αὐγάς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Αρδευόμενον δάκρυσιν, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις εὐθηνούμενον.

Γεηπόνησας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον, καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκῆνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ ε΄.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ως μύρον ἠδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θεϊκῶν πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἱαμάτων, φωτί-

ζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Τῆ κλήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ προσαναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρί, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῆ τεκούση Χριστόν, τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας ἀοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Ασκήσεως λειμῶνι ἠδύπνοον, ἔφυς ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τὸν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῆ ἀσκήσει φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὸ γὰρ Ἡλίου ἐξεικόνισας σπήλαιον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείου Πνεύματος οἰακίζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Ηπληθὺς τῶν δακρύων σου, πειρασμῶν παντοίων γέγονεν ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς ποιμνῆς σου, τῆς ἀεὶ σε τιμώσης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵ-

ματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ἔτερος.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλωσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Νυκτί με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος λάμπεσιν, ὄλον φωταγωγήσον, ὄλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Σηλαίῳ ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις θαυμάσιε, τρυφήν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, Ἀλυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν ἀϋλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ ὀπρακτικὸν ὑψηγητὴν παναληθέστατον, ἀνακράζει σοὶ ἢ ποιμνῆ σου θεορῶμον· Μὴ ἐλλείπῃς ἰκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Βαρνάβα Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε, Βαρνάβα, εἰπεῖν τοῦ βίου σου τοὺς μόχθους, δι' ὧν ἀθάνατον ζωὴν ἐκκληρώσω; μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν, πάτερ·

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος·
χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στηλή.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα·
χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς·

χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων·
χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.

Χαίροις δι' οὗ ἠσχύνθησαν δαίμονες·
χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου·
χαίροις σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων·

Χαίροις Βαρνάβα ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ πατέρων.
Θεῖος Βαρνάβας δ' ἔνθεον τέλος εἶλε.
Κἂν ἦν Βαρνάβας ὕστατος ἐν τοῖς χρόνοις,
ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοῦς τοῖς πόνοις.

Ἐνδεκάτῃ Βαρνάβαν ἄγον νόες ἄστυ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ ὅσιος Βαρνάβας, κόσμον καὶ τὰ τοῦ κό-
σμου καὶ πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκ νεότητος ἀποτα-
ξάμενος, ἀνεχώρησεν εἰς σπήλαιον ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις
τοῦ κατὰ Κύπρον ὄρους Τροόδου. Ἐρως Θεοῦ διάπυ-
ρος ἐκ τῶνδε τῶν φθαρτῶν ἐξήρπασεν αὐτόν, ὥστε δό-
ξαν κόσμου χαμαίζηλον ἐπαπώσαμενος καὶ σταυρὸν
ὡς ζυγὸν σωτήριον ἐπάρας, δι' ἐναρέτου πολιτείας τὸν
βίον τελέσας, τῷ Θεῷ ἠκολούθησεν. Ἐν τῇ διανοίᾳ
διακατέχων τὰ τῶν Γραφῶν ῥήματα καὶ ἐν ταῖς χερσὶ
τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, νηστεῖαις καὶ ἀγρυπνίαις
καὶ ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐξέδωκε. Στηρίζων
καὶ νουθετῶν πάντας τοὺς πρὸς αὐτὸν προσερχομέ-
νους, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκεν, ἕως εἰς χεῖρας
Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Μετὰ τὴν ὀσίαν αὐτοῦ κοίμησιν τὸ ἐν τῷ σπηλαίῳ
κατατεθὲν λείψανον παραδόξων θεοσημειῶν αὐτουρ-
γὸν κατέστη. Οἱ δὲ τὴν Βασέων κώμην οἰκοῦντες,
ἀνακομίσαντες τοῦτο, ἔθεντο εἰς ναόν, ὃν ἤγειρον εἰς
τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ὀσίου.

Τελεῖται ἡ αὐτοῦ σύναξις μετὰ τοῦ ὁμωνύμου
αὐτοῦ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου καὶ γενναιομάρτυρος.
Ἡ τῶν Βασέων κώμη ἐν ὠδαῖς καὶ ὕμνοις καὶ ἄσμασιν
εὐχαριστηρίοις τὸν θαυμαστώσαντα αὐτὸν μεγαλύνει
Κύριον, τὸν διὰ τοῦ Ὀσίου παρεχόμενον λύσιν παθῶν
ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων
Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενός σε, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Ἐπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἐνδεκάτῃ σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγ-
γέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχοι.

Ἦσας, Γαβριήλ, πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ,
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν, Ἄξιόν σε ὑμνέειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόπεμπος
μετὰ καὶ ἄλλων τεσσάρων ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁ Θεόπεμπος τέσσαρας διὰ ξίφους
Εὐρῶν συνάθλους, πέμπος αὐτὸς εὐρέθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνοῦς, τῶν παθῶν κατασβέ-
σας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, μακάριε ἐβόας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων,
καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελωδούν-
των· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ ἐν
θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτί-
σας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄτερος.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνο.

Θεῖαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος
αὐλοῖς θεαυγείαις, καὶ ἡμέρας υἱός, καὶ φῶς
τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγέννησαι, Θεοφό-
ρε εἰς αἰῶνας.

Η ῥθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, μετὰ σώματος
Ἄγγέλους ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγέ-
νου κληρονόμος, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ τῆς τούτων πολλούς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελωδοῦντες κρίζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η΄.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αποκαλύψει φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνους πολλούς, ἐφάνης παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀέναον ἡμῖν, ἀναβλύξεις ἐκ πηγῶν τοῦ Σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ διασώξεις ἡμᾶς, κινδύνων παθῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Αγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοία καθαρᾷ ἐπολιτεύσω, καὶ ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός· Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ’ ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης.

Ανύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τελέσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γάρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρα, Βαρνάβα θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὡραίαν τὴν στολήν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τὴν ἁγίαν Παρθένον, ὑμνήσωμεν λαοί, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ο’ δι’ ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδουχία τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε Βαρνάβα, πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ασκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώξεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ θεοφόρε Βαρνάβα, ὀδηγῶν ἡμᾶς πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ὁσίων τάγματα.

Ἔτερος.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εἶδος μὲν οἷάπερ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτίνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετάς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἀοίδιμε γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα ἀεὶ, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ Φωτί, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον· Βαρνάβα ὅσιε, τῶν τελούτων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκί

τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρῖν, παραδόξῳ μεσιτεία σου ἤνωσας.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἄλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον αἰγλὴν, τῆς θεαρχίας πάνσοφε, νῦν θεὸς χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὄν δυσώπει ρυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶνάς σε πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Βαρνάβα παναοίδιμε, ἀσκητῶν ὠραιότης.

Ἔτερον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ω ἴς τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐν τῇ Κύπρῳ, Βαρνάβα φαεσφόρος ταῖς διδαχαῖς σου, πάντα κατεφώτισας πανεύφημε, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἰκεσίαις, Βαρνάβα τοῦ τιμίου σου θεοφόρου, φύλαττε τὴν ποίμνην σου ἀπρόσψαστον, πάσης ἐναντιότητος, διὰ παντὸς σὲ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἴστῶμεν Στίχους ζ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου δ΄ καὶ τῶν Ἀποστόλων β΄.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαίροις ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν μοναζόντων Χάστῆρ, τῶν Βασέων τὸ καύχημα, Βαρνάβα παναοίδιμε, τῶν ὀσίων ὁμόσκηνε· χαῖρε ἀγνεΐας καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριάδος, τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνη διακρίσεως· χαῖρε κανῶν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Δεῦρο εὐσεβῶν ὁ θίασος, πνευματικὴν ἐορτὴν, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μάκαρος, ἐπαξίοις ἄσμασι, γηθοσύνως ἐόρτασον, Βαρνάβα θείου τοῦ ἀνατείλαντος, ἥλιος ὡσπερ, ἀκτίσι Πνεύματος, ἐπαυγα-

ζόμενος, ἀκηράτοις λάμπησιν, ὑπερφῶν, θαυμασίων ἅπαντας, αὐτῷ προστρέχοντας.

Σκιρτᾷ χορεύει καὶ τέρπεται, σῶν αὐτοχθόνων Σκλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμάσιε, τῶν Βασέων σήμερον, ἐκτελοῦσα τὴν μνήμην σου, ῥδὰς καὶ ὕμνους θείους ἐπάδουσα, σοῦ ὀξυτάτην, ἀεὶ ἀντίληψιν, τοῖς αἰτουμένοις σου, πίστει ἀδιστακτῶ τε, παντοδαπῶς, ἐφαπλοῦντι Ἄγιε, ἐνοχλουμένοις κακῶν.

Πάτερ Βαρνάβα μακάριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τῇ τῶν πραέων, γῆ κατεσκήνωσας, ὠραῖζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων Προσόμοια β΄.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν μοναστῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Βασέων βλάστημα καὶ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, συνελθόντες ὧ πιστοί, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, Βαρνάβαν τὸν αοίδιμον στεφανώσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν ἐσχάταις τῶν ἡμερῶν, διὰ τῆς ἐναρέτου πολιτείας, ἀνδρικῶς τὸν βίον τελέσας, ἐν νηστεΐαις καὶ ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· καὶ κατὰ τῶν ἐναντίων πνευμάτων ἀντιπαραταχθεὶς, ἀντεδοξάσθη παρὰ τοῦ Κτίσαντος, ὅτι οὐς προώρισέ φησι, τούτους ἐδικαίωσε, καὶ ἐδόξασεν ἀρρήτῳ βουλῇ. Δι' αὐτοῦ οὖν ἐξαιτούμεθα, τοῦ γενέσθαι τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἴλεων τῷ κόσμῳ παντί, καὶ τῇ κόμῃ εὐλογίαν δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁσίου ῥδὴ γ΄ τοῦ α΄ καὶ ῥδὴ ζ΄ τοῦ β΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς, (Ψαλμ. ριε΄).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

**Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.**

(Κεφ. ε΄ 22-ς 2).

(Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ ἐβδομάδος).

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ΄). Ἦχος α΄, (Ψαλμ. ρια΄).

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. ια΄ 27-30).

(Ζήτει εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Ε΄ Δεκεμβρίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου...

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς ἀσκήσεως ὁδηγός, ἐν σπηλαίῳ θάλησας, καὶ τὸν ὄφιν καταβαλὼν. Χαίροις τῶν Βασέων, τὸ βλάστημα καὶ κλέος, ὅσιε Βαρνάβα, ἀπάντων στήριγμα.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Πηγαί

α) Χειρόγραφος παράδοσις

Χειρόγραφον ι. ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Βάσσης Κοιλανίου, 1818, φφ. 1-16, 233 x 173 χιλ.:

»Μηνί Ιουνίω ια': τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ, καὶ θαυματουργοῦ: -

φ. 1α-16 Προσφορὰ καὶ ἀνάθεσις τῆς δέλτου: Τῷ πανιερωτάτῳ θεοπροβλήτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἀγίῳ Μητροπολίτῃ Πάφου Κυρίῳ Κυρίῳ Χρυσάνθῳ τῷ σεβασμιωτάτῳ μοι Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ... Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωιῇ Μηνὶ Μαΐῳ.

Τῆς ὑμετέρας θεοπροβλήτου Πανιερολογιότητος τέκνον ἐν Χριστῷ εὐπειθέστατον

Νικόλαος ὁ Σολομονίδης:».

φ. 14β. Σημείωσις: »Ἡ μὲν εὐρεθεῖσα παλαιὰ φυλλάδα τοῦ ὁσίου, ἦν μὲν γεγραμμένη κατὰ τὸ ἀχλθ' - ὑπὸ τινος Μελετίου Ἱερομονάχου. Δι' ἰκεσίας δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἀνεκαινίσθη, καὶ ἐδιορθώθη, ὡς οἶόν τε, ἦδη ὑπὸ ἐλαχίστου ἐν Ἱερομονάχοις Μελετίου Λευκοσιάτου, ἐξ ἐνορίας Τρυπιώτου, τῷ ρωιῇ: οὗ μνήσθητι ἅγιε. Εὐχεσθε δέ μου καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες: -

Στάχωσις δερματίνη μετὰ ἐντύπων κοσμημάτων.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ ἐμπροσθοφύλλου:

Ἡ παροῦσα φελλάδα (sic) εἶναι τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βαρνάβα τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ ἐν Βάσῃ. - 1840, Αὐγούστου 18η.

Γραφή. Ἡ ἀνάθεσις τῆς δέλτου ἰδιόχειρος ὑπὸ Νικολάου Σολομωνίδου, διὰ μαύρης μελάνης.

Τὸ κείμενον τῆς ἀκολουθίας καλλιγραφικῶς γεγραμμένον ὑπὸ ἐλαχίστου ἐν Ἱερομονάχοις Μελετίου Λευκοσιάτου, ἐξ ἐνορίας Τρυπιώτου. Οἱ ὕμνοι διὰ μαύρης μελάνης, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαῖα γράμματα αὐτῶν, οἱ πρόλογοι, αἱ τυπικαὶ διατάξεις καὶ ἡ ἐν τέλει ἱστορικὴ σημεῖωσις δι' ἐρυθρᾶς.

β) Ἐντυποι ἐκδόσεις

1) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ, Κυπριακαὶ Σπουδαί 3 (1939), σσ. 50-76.

2) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ Κοιλανίου. Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν Κυπριακῶν Σπουδῶν, 3 (1939), Ἐν Λευκωσίᾳ 1941. Πρόλογος, σσ. 3-11, Ἀφιέρωσις, σ. 12, Κείμενον ἀκολουθίας, σσ. 13-28. Σημεῖωσις, σ. 28. Ἐπίλογος περιέχων

πληροφορίας περὶ εὐαγγελίου ἐκ μεμβράνης τοῦ ι. ν. ὁσίου Βαρνάβα.

3) Βίος καὶ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τῆς Βάσας Κοιλανίου. Ἐκδόθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου, καθὼς καὶ μὲ τὶς εὐλογίες τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Πάφου κ.κ. Χρυσοστόμου Β'. Κείμενα καὶ ἐπιμέλεια: Δημητρίου Χ. Καππαῆ θεολόγου, Βάσα Κοιλανίου 1994.

γ) Ἡ παροῦσα ἐκδοσις

Διὰ τῆς μελέτης τῶν πηγῶν καὶ τῶν ὕμνων, οἱ ὅποιοι προσηρμώθησαν ὑπὸ τοῦ συντάξαντος τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ ἱερομονάχου Μελετίου ἐν ἔτει 1639, κατεβλήθη προσπάθεια διορθώσεως λαθῶν τοῦ χειρογράφου τοῦ καλλιγράφου Ἱερομονάχου Μελετίου Λευκοσιάτου ἐξ ἐνορίας Τρυπιώτου τοῦ ἔτους 1818, διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ ἀρχικὸν κείμενον τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἔτους 1639.

Τὸ δημοσιευόμενον διὰ πρώτην φορὰν Συναξάριον τοῦ Ὁσίου συνετάχθη ὑπὸ τοῦ θεολόγου δρος Γεωργίου Κ. Χριστοδούλου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοτύπων ὕμνων τῆς ἀκολουθίας καὶ τῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Ὁσίου διασωθέντων μέχρις ἡμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς εἰκονογραφίας καὶ ναογραφίας τοῦ Ὁσίου.

δ) Βίος-Συναξάριον

1) Θεοδώρου Χ. Παπαδοπούλλου, «Τὸ κείμενον ἀρχαίας παραδόσεως περὶ ἐπισκέψεως τῆς ἀγίας Ἑλένης εἰς Παλαιστίνην καὶ Κύπρον», ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Σιών», Ἐν Ἱεροσολύμοις 1952, σ. 28: «Νὰ εἰπούμεν καὶ πόσα σώματα τῶν ἁγίων εὐρέθησαν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τῆς νήσου Κύπρου, σ. 29... Εἰς τὴν Βάσσαν ὁ ἅγιος Βαρνάβας, μοναχός».

2) R. M. Dawkins, Leontios Makhairas, Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled 'Chronicle', vol. I, Oxford 1932, σ. 30 «Εἰς τὴν Βάσαν ὁ ἅγιος Βαρνάβας μοναχός».

3) Νεοφύτου τοῦ Ροδινοῦ, Περὶ ἡρώων, στρατηγῶν, φιλοσόφων, ἁγίων καὶ ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων, ὅπου ἐβγήκασιν ἀπὸ τὸ νησί τῆς Κύπρου, Ρώμη ἀχνηθ', ἐν Γ. Βαλέτα, Νεόφυτος Ροδινός, Ἀθήνα 1979, σ. 199: «Εἰς τὴν Βάσαν χωρίον τῆς ἐνορίας τῆς Πάφου σιμὰ εἰς τὸ Κιλάνι εἶναι δύο κομμάτια λείψανα τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα, τὰ ὅποια εἶδα καὶ ἐγὼ καὶ εὐσεβῶς τὰ ἀσπάζθηκα. Αὐτὰ τὰ λείψανα εἶναι εἰς τὸν ναὸν τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Βαρνάβα».

4) Νικοδήμου Μυλωνᾶ, «Νεοφύτου Ροδινοῦ, Περὶ ἡρώων, στρατηγῶν, φιλοσόφων, ἁγίων καὶ ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων, ὁποῦ εὐγῆκασιν ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Κύπρου, (δημοσίευσις ἐκ χειρογράφου τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνος αὐτογράφου τοῦ ἀρχιμανδρίτου Παϊσίου, μετέπειτα ἀρχιεπισκόπου Κύπρου (1759-1767), καὶ μοναχοῦ τινος τῆς Μονῆς Μαχαιράδος)», *Κυπριακὰ Χρονικὰ* ἔτος Γ΄, 1925, σ. 43: «Εἰς τὴν βάσαν χωρίον τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Πάφου σιμὰ εἰς τὸ Κοιλάνιν εἶναι δύο κομμάτια λείψανα τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου βαρνάβα, τὰ ὅποια ἴδα καὶ ἐγὼ καὶ τὰ ἐπροσκύνησα εὐλαδῶς, αὐτὰ τὰ ἅγια λείψανα εἶναι εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα». (Πρῶτος ὁ διδάσκαλος Χαράλαμπος Παπαδόπουλλος ἐπεσήμανεν ἐν *Κυπριακαὶ Σπουδαί* 3 (1939), σ. 55, ὅτι πρόκειται περὶ σφάλματος τοῦ Νεοφύτου Ροδινοῦ ἢ ἀπόδοσις τῶν ὀστῶν τοῦ ὁσίου Βαρνάβα εἰς τὸν ἀπόστολον Βαρνάβαν).

5) Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ, Ἱστορία χρονολογικὴ τῆς νήσου Κύπρου, Ἐνετίησιν 1788, σ. 359: «Εἰς τὴν βάσαν χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Πάφου εὐρίσκονται δύο κομμάτια λείψανα τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, τὰ ὅποια ἴδε, λέγει, ὁ Νεόφυτος Ῥοδινὸς Κύπριος, καὶ αὐτὰ ἐπροσκύνησε».

6) John Hackett, A History of the Orthodox Church of Cyprus, Λονδῖνον 1901, σ. 456: «In the village of Vasa two small relics of St. Barnabas. These are mentioned by Kyprianos on the authority of Neophytos Rhodinos, who had seen and worshipped them».

7) Ἰωάννου Χάκκεττ, Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν Χαριλάου Ἰ Παπαϊωάννου, τόμ. Β΄, Ἐν Πειραιεῖ 1927, σ. 321, καὶ σ. 279 κεφ. Β΄: Οἱ ἔξωθεν. 2. Οἱ νεώτεροι, οἱ λεγόμενοι ἀλαμᾶνοι, «Βαρνάβας, μοναχός, «εἰς τὴν Βάσαν».

8) H. Delehay, Saints de Chypre, *Analecta Bollandiana*, 26(1907), σ. 253.

9) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, πρ. Λεοντοπόλεως, Ἀγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, 1935, Ἐκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σ. 323.

10) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Μακαρίου Γ΄, Κύπρος, ἡ ἁγία νῆσος, Ἀθῆναι 1968, σ. 13, Λευκωσία 1997, σ. 17.

11) Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου, Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, Κύπρος 1988, σσ. 36, 61, 119, 154.

12) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, «Οἱ Ἀλαμᾶνοι ἅγιοι τῆς Κύπρου», *Ἀπόστολος Βαρνάβας*, περ. γ΄, τόμ. ΙΣΤ΄, Ἰούνιος 1955, σ. 184, Ἰούλιος-Αὐγούστος 1955, σ. 215.

13) Βλασίου Μοναχοῦ, Πατερικὸν τῆς νήσου Κύπρου (Ἁγιοὶ Ἀσκητῆς καὶ Σπήλαια τῆς Κύπρου), Λάρνακα 1997, σσ. 9, 36-37.

14) Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μορφὲς ποῦ ἄγιασαν τὴν Κύπρο, δ΄ ἔκδ. Λευκωσία 1988, σσ. 409-415, ε΄ ἔκδ. Λευκωσία 1998, σσ. 412-416, 575.

15) Macaire, hiéromoine de Simonos Petras, Le Synaxaire,

tome quatrième, Θεσσαλονίκη 1993, σσ. 515-516.

16) Μιχαὴλ Χριστοδουλίδη, «Ὁ ὁσιος Βαρνάβας τῆς Βάσας (Κοιλανίου)», *Ὀρθόδοξη Μαρτυρία*, ἀρ. 5, Μάϊος-Αὐγούστος 1982, σσ. 26-27.

2. Βοηθήματα

α) Μελέται

1) R. M. Dawkins, Leontios Makhairas, Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled 'Chronicle', Vol. I, Oxford 1932, σσ. 30-31 § 32. Vol. II, Oxford 1932, σ. 61 § 32. 17. (Προφανῶς ὁ Dawkins συγχύζει τὴν Βᾶσαν Κελλακίου, ἢ ὅποια πράγματι εὐρίσκεται δέκα μίλια δυτικῶς τῆς Χοιροκοιτίας, μετὰ τὴν Βᾶσαν Κοιλανίου, ἢ ὅποια εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Κοιλανίου).

2) Florio Bustron, Chronique de l' île de Chypre, éd. René de Mas Latrie, Παρίσι 1886, σ. 34.

3) D. Strambaldi, Chronica del Regno di Cipro, éd. René de Mas Latrie, Παρίσι 1893, σ. 13: «Nel casal Vassa, Santo Barnaba monacho».

4) Νεοφύτου τοῦ Ροδινοῦ, Περὶ ἡρώων... Ῥώμη 1659, *Κυπριακὰ Χρονικὰ*, τόμ. γ΄, τευχ. α΄, 1925, σ. 43.

5) Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ, Ἱστορία χρονολογικὴ τῆς νήσου Κύπρου, Ἐνετίησιν 1788, σσ. 352 (Ἀποκαθιστῶμεν τὴν τυπογραφικὴν σύγχυσιν τῆς ἐκδ. 1788 ὡς ἐξῆς: Πρὸς τὴν Ζωτίαν ὁ ἅγιος Εἰρηνικός. Εἰς τοῦ Μόρφου ὁ ἅγιος Θεοδόσιος καὶ ὁ ἅγιος Πολέμιος, Εἰς τὴν Βάσαν ὁ ἅγιος Βαρνάβας. Πρὸς τὴν Ἀλέκτοραν εἰς χωρίον λεγόμενον Γλυφία Βασιανός, Αὐδήμου ἕτερος Βασιανός), 359.

6) Cl. Cobham, The Churches and Saints of Cyprus, Λονδῖνον 1910, σσ. 3, 32.

7) George Jeffery, A Description of the Historic Monuments of Cyprus, Cyprus 1918, Ἐπανεκδοσις Λονδῖνον 1983, σ. 354.

8) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, «Χρονικὰ σημειώματα, Ἰ. Ἀ. Γ. Συκουτρῆ, Τὸ σπήλαιον τοῦ ὁσίου Βαρνάβα», *Κυπριακὰ Χρονικὰ*, τόμ. Α΄, Ὀκτώβριος 1923, σσ. 281-285.

9) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, «Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάση, Πρόλογος, Ἀφιέρωσις, Κείμενον τῆς ἀκολουθίας, Σημειώσεις», *Κυπριακαὶ Σπουδαί*, 3 (1939), Λευκωσία 1940, σσ. 50-76.

10) Χαράλαμπος Παπαδοπούλλου, «Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάση Κοιλανίου», Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν Κυπριακῶν Σπουδῶν 3 (1939). Πρόλογος, Ἀφιέρωσις, Κείμενον τῆς ἀκολουθίας, Σημειώσεις, Ἐπίλογος, Ἐν Λευκωσίᾳ 1941, Τύποις «Νέος Κόσμος» Θ. Γ. Κυριακίδη, Λευκωσία.

11) Κώστα Π. Κύρρη, «Πέντε κυπριακὰ ἀγιολογικὰ μελετήματα», 2. Ὁσιος Βαρνάβας Βάσας Κιλανίου, *Ἐπετηρίδα Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου* 3 (1996), σσ. 74-79.

12) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, «Λαξευτὰ ἀσκητήρια

καὶ μοναστήρια τῆς Κύπρου», *Ἐπετηρίδα Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου* 4 (1999), σσ. 43-44, πίν. 13, πίν. 14.

13) Χαραλάμπους Παπαδοπούλλου, Χριστιανικαὶ μελέται. Οἱ Ἀλαμᾶνοι ἅγιοι τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1955, σσ. 32-56.

14) Στέλιου Παπαϊωάννου, Ἱστορία τοῦ χωριοῦ Βάσα (Κοιλανίου), Λεμεσὸς 1995, σσ. 25-27.

15) Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, Ἐκκλησιαστικὸ μυσεῖο Βάσας Κοιλανίου, Λευκωσία 1999.

6) Ναογραφία

1) L. de Mas Latrie, Histoire de l' île de Chypre sous le règne des princes... de Lusignan, τόμ. III, Παρίσι (1755), σσ. 648, 187, 501.

2) Σίμου Μενάρδου, Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου, «Ἀθηναῖα», τόμ. 18 (1906), Ἔκδοσις Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἑρευνῶν, Λευκωσία 1970, σ. 18.

3) George Jeffery, A description of the Historic Monuments of Cyprus, 1918, Ἐπανέκδοσις Λονδίνον 1983, σ. 354.

4) Κώστα Μυριανθέα, Γεωγραφία τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1945, σ. 175: Βάσα (25 μίλια ἐκ τῆς Λεμεσοῦ), διαμέρισμα Κυλανίου.

5) Ν. Γ. Κυριαζῆ, Τὰ χωρία τῆς Κύπρου, Λάρναξ 1952, σ. 186.

6) Νεάρχου Κληρίδη, Χωριά καὶ πολιτείες τῆς Κύπρου, Λευκωσία Κύπρου 1961, σ. 57.

7) Ἀθ. Ταρσούλη, Κύπρος, τόμ. Β΄, Ἀθήναι 1963, σ. 237.

8) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σ. 141: Βάσσα. Ὄνομα τοῦ Κοινοτικῶν Ναοῦ Εὐαγγελισμὸς (Μαρτίου 25), διαμέρισμα Αὐδήμου, σ. 69: Βάσσα, ὄλον ἀμπέλια, σ. 145: Ἡ κωμόπολις Βάσσα, σσ. 178-179: Ὁ ἅγιος Βαρνάβας.

9) Κώστα Ἀ. Πιλαβάκη, «Συναγωγή Κυπριακοῦ τοπωνυμικοῦ ὕλικου», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 37 (1973), σσ. 59-60: Βάσα Κυλανίου, σσ. 58-59 Βάσα Κελλακιοῦ.

10) The Cyprus Permanent Committee for the Standardization of Geographical Names, A Concise Gazetteer of Cyprus, Λευκωσία 1982, σ. 18: Βάσα, ἢ, χωρίον, ἐπαρχία Λεμεσοῦ, VD81 54, Βάσα, ἢ, χωρίον, ἐπαρχία Λεμεσοῦ, WD 19 51.

11) Cilles Crivaud, Villages Désertés à Chypre. (Fin XIIe-Fin XIXe siècle). Μελέται καὶ Ὑπομνήματα Ἰδρύματος Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, τόμ. III, 1998: Vasa Avdimou, σσ. 237, 448, Vasa (Limassol), σσ. 225, 231, 233, 448.

12) Rupert Gunnis, Historic Cyprus, α΄ ἔκδ. 1936, β΄ ἔκδ. 1947, γ΄ ἔκδ. 1973, σσ. 455-456.

13) Λοῖζου Φιλίππου, Τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Α΄, Ἐν Λευκωσίᾳ 1930, σσ. 261-262.

14) Θεοδώρου Παπαδοπούλλου, «Ἡ Κύπρος καὶ ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ παράδοση», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 35 (1981), σσ. 335-345.

15) Κ. Δ. Ἰωαννίδη, «Τὰ ἐν Κύπρῳ σωζόμενα χειρό-

γραφα Βυζαντινῆς Μουσικῆς», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 31 (1967), σσ. 214-215, 247.

16) Γεωργίου Καρούζου, Βάσα, ἐν Μεγάλῃ Κυπριακῇ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμ. 3, Λευκωσία 1985, σσ. 161-162.

17) Φρίξου Σ. Μαραθεύτη, Ὁ κύριος τῆς Βάσας κατὰ τὸν Λεόντιον Μαχαιρᾶ. Ἡ Βάσα εἰς παλαιοὺς χάρτες, ἐν Μεγάλῃ Κυπριακῇ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμ. 3, Λευκωσία 1985, σσ. 162-163.

18) J. Darrouzès, «Notes pour servir à l'histoire de Chypre (deuxième article)», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 20 (1956), Λευκωσία 1957, σ. 51, No 46.

19) Κ. Π. Κύρρη, «Πέντε κυπριακὰ ἀγιολογικὰ μελετήματα (2 Ὅσιος Βαρνάβας Βάσας Κυλανίου)», *Ἐπετηρίδα Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου* 3 (1996), σσ. 77-79.

20) Cyula Moravcsik, Byzantinoturcica, II, Berlin, Akademie-Verlag, 1958, σσ. 54, 71.

21) D. G. Hogarth, Devia Cypria, Λονδίνον 1889, σ. 40.

22) Ἰ. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 178-179.

23) Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου, Βίος καὶ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τῆς Βάσας Κοιλανίου, 1994, σσ. 8, 11, 15-16, 47.

γ) Σπήλαιον ἁγίου Τίμωνος, Σπήλαιον ὁσίου Βαρνάβα

1) Χαραλάμπους Παπαδοπούλλου, διδασκάλου, «Χρονικὰ σημειώματα», *Κυπριακὰ Χρονικὰ* τόμ. Α΄, Ὀκτώβριος 1923, σ. 283: Σπήλαιον ὁσίου Βαρνάβα.

2) Ἰ. Ἀ. Γ. Συκουτρῆ, Τὸ σπήλαιον τοῦ ὁσίου Βαρνάβα, Σπήλαιον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν ἅγιον Τίμωνα, ἐν ἄρθρῳ Χ. Παπαδοπούλλου, *Χρονικὰ σημειώματα, Κυπριακὰ Χρονικὰ* τόμ. Α΄, Ὀκτώβριος 1923, σ. 285.

3) Χαραλάμπους Παπαδοπούλλου, «Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 3(1939), Λευκωσία 1940, σσ. 58-59: Ὁ ὅσιος ἐμόνασε ἐντὸς τοῦ σπηλαίου τοῦ εὕρισκομένου ὀλίγον πρὸς δυσμὰς τῆς Βάσας. Ὀλίγα λεπτὰ βορειότερον τοῦ σπηλαίου τοῦ ὁσίου Βαρνάβα κατὰ τὴν θάσιν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὑψηλοτέρου κρημοῦ εὕρσκεται ἕτερον σπήλαιον βαθύτερον καὶ πλατύτερον περιέχον καὶ πεζοῦλαν πρὸς ὕπνον καὶ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν ἅγιον Τίμωνα.

4) Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου, Βίος καὶ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τῆς Βάσας Κοιλανίου 1994, σσ. 15-17: Σπήλαιον ὁσίου Βαρνάβα. Σπήλαιον ποῦ θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει στὸν ἅγιον Τίμωνα.

5) Βλασίου Μοναχοῦ, Πατερικὸν τῆς νήσου Κύπρου (Ἅγιοι Ἀσκητῆς καὶ Σπήλαια τῆς Κύπρου), Λάρνακα 1997, σσ. 9, 36-37.

6) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, «Λαξευτὰ ἀσκητήρια καὶ μοναστήρια τῆς Κύπρου», *Ἐπετηρίδα Κέντρου μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου*, 4, (1999), σσ. 43, 44, πίν. 13: Τὸ ἀσκητήριον τοῦ Ἁγίου Τίμωνος, πίν. 14. Τὸ ἀσκητήριον τοῦ Ὁσίου Βαρνάβα.

7) Daniele Papebrochio, Acta et passio S. Barnabae Apostoli

in Cypro sub nomine Joannis Marci, Barnabae consobrini, Acta Sanctorum Junii, τόμ. ΙΙ, 1742, σσ. 433, 434.

8) Lipsius et Bonnet, Acta Apostolorum apocrypha, Patris alterius, Volumen alterium, Hildesheim 1959, Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου, σσ. 297, 298, 300, 301.

9) Michael le Quien, Oriens Christianus, Parisiis 1740, ἐπανέκδοσις Akademische Druck- u. Verlagsanstalt 1958, τόμ. ΙΙ, σσ. 1037-1040, 1043-1044: Timonem et Aristonem.

10) John Hackett, A History of the Orthodox Church of Cyprus, Λονδίνον 1901, σσ. 5, 304, 372, 373, 374.

11) Ἰωάννου Χάκκεττ, Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν Χαριλάου Παπαϊωάννου, τόμ. Α΄, Ἐν Ἀθήναις 1923, σ. 12, τόμ. Β΄, Ἐν Πειραιεῖ 1927, σσ. 68, 167, 168, 169, 210.

12) Νεάρχου Κληρίδη, Ἐγχειρίδιον ἱστορίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Λευκωσία-Κύπρου 1956, σ. 11.

13) Ἀνδρέου Ν. Μιτσιδίου, Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1979, σ. 10.

14) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου πρ. Λεοντοπόλεως, Ἀγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, 1935, σ. 451.

15) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Μακαρίου Γ΄, Κύπρος, ἡ ἁγία νῆσος, α΄ ἔκδ. Ἀθήναι 1968 σ. 41, β΄ ἔκδ. Λευκωσία 1977 σ. 46 πίν. 51, γ΄ ἔκδ. Λευκωσία 1997, Ἄπαντα Μακαρίου, Ἐκκλησιαστικά, κοινωνικά, τόμ. α΄, σ. 91.

16) Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου, Ἀσματική ἀκολουθία τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, Κύπρος 1988, σσ. 47, 138.

17) Γεωργίου Ν. Χατζηκωστή, Τίμων, Μεγάλη Κυπριακή Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμ. 13ος, Λευκωσία 1990, σ. 74.

18) Δημητρίου Χ. Καππαῆ, Οἱ ἅγιοι τῆς Βάσας, Ὁσίου Βαρνάβας, ἅγιος Τίμωνας, Ἐκδοση Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου 2002, σσ. 10-13, 21-22.

δ) Εἰκονογραφία

1) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σ. 291: Βᾶσσα, Ἡ Πανάχραντος, περὶ τὸ 1600, σ. 280: Ὄνομασῖαι τῆς Παναγίας. Ἡ Πανάχραντος, ἡ Παντάνασσα, σ. 276 Παναγίας, Θεολόγου, δύο μικρὲς παλαιᾶς εἰκόνες 22 ἑκατ. Βημόθυρον Βάσας, Προδρόμου, ναὸς Προδρόμου Βᾶσσα 2, Χριστοῦ, ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Βᾶσσα, σ. 282 Βαρνάβας ὁ ὀσίος Βᾶσσα 2 εἰκόνες, Κυριακὴ ἁγία, Βᾶσσα, σ. 284 Μαρίνα ἁγία, Βᾶσσα, Παῦλος ἀπόστολος, Βᾶσσα, Πέτρος ἀπόστολος, Βᾶσσα, Τίμων ἅγιος, Βᾶσσα.

2) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, Εἰκόνες τῆς Κύπρου, Ἐκδοση Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, Λευκωσία 1991, σ. 207 εἰκόνα τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας στὴν ἐκκλησία τοῦ ὀσίου Βαρνάβα στὴ Βάσα Κοιλανίου, σ. 211 πίν. 153: Ἡ Θεοτόκος Ὁδηγήτρια φέρουσα ἐπιγραφὴν Ἡ Πανάχραντος 83,5x58,5 ἐκ., Ἐκκλησία τοῦ ὀσίου Βαρνάβα,

Βάσα Κοιλανίου.

3) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Μακαρίου Γ΄, Κύπρος, ἡ ἁγία νῆσος, β΄ ἔκδ. Λευκωσία 1997, πίν. 9: Ὁ Ὁ Ἅγιος Βαρνάβας. Εἰκόνα τοῦ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Βάσας (Κοιλανίου), 16ος αἰώνας, πίν. 51: Ὁ Ὁ Ἅγιος Τίμων. Εἰκόνα τοῦ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Βάσας (Κοιλανίου), 16ος αἰώνας.

4) Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου, Βίος καὶ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Βαρνάβα τῆς Βάσας Κοιλανίου, 1994, σ. 2 Ὁ Ὁ Ἅγιος Βαρνάβας, σ. 18 Ὁ Ὁ Ἅγιος Τίμων, ὁ Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἡ Ἁγία Μαρίνα, ἡ Ἁγία Κυριακή.

5) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, Ἱερὰ Μητρόπολις Πάφου, Ἱστορία καὶ τέχνη, 1950 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυσή της, Λευκωσία 1996, σσ. 150, 200 (πίν. 136): Ἡ Πανάχραντος, Ἐκκλησία Ὁσίου Βαρνάβα, Βάσα Κοιλανίου, σσ. 94, 96: Ζωγράφος ἐκκλησίας Ἀγίου Γεωργίου κοντὰ στὴ Βάσα Κοιλανίου, Τοιχογραφίες.

ε) Ἱερὰ λείψανα

1) Νεοφύτου τοῦ Ροδινοῦ, ἔνθ. ἀν., σ. 199.

2) Ἀρχιμανδρίτου Κυπριανοῦ, ἔνθ. ἀν., σ. 359.

3) John Hackett, ἔνθ. ἀν., σ. 456.

4) Ἰωάννου Χάκκεττ, ἔνθ. ἀν., σ. 321.

5) Χαλαλάμπους Παπαδοπούλλου, Ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ, Πρόλογος, ἔνθ. ἀν., σ. 55.

6) Πνευματικοῦ Ὁμίλου Βάσας Κοιλανίου, ἔνθ. ἀν., σσ. 19-20, σ. 21 Ὁ Ὁ Ὁσῖος Βαρνάβας μαζί με τὴν τιμίαν κἀρα του. (Μεταγενέστερη εἰκόνα τοῦ Ὁσίου, διαστάσεων 0,78x0,50 μ.).

7) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, ἔνθ. ἀν., σσ. 178, 309-310.

8) Ἡγουμένου Κύκκου Χρυσοστόμου, Ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Κύκκου, Κύπρος 1969, σ. 65/2 εἰς λειψανοθήκην μετὰ ἀπ. Φιλίππου καὶ ἄλλων ἁγίων... Βαρνάβα 65/7 εἰς λειψανοθήκην μετὰ ἀπ. Φιλίππου καὶ ἄλλων ἁγίων. Ἀγ. Βαρνάβα 65/8 εἰς λειψανοθήκην μετὰ ἀπ. Φιλίππου καὶ ἄλλων ἁγίων... Ὁσίου Βαρνάβα 65/12 ἐπὶ ξυλίνου Ἀρτοφορίου μετὰ ἀπ. Φιλίππου καὶ ἄλλων ἁγίων... Ὁσ. Βαρνάβα.

9) Otto Meinardus, Relics in the Churches and Monasteries of Cyprus, *Ostkirchliche Studien*, 21 (1970), σ. 25.

10) Βλασίου Μοναχοῦ, Πατερικὸν τῆς νήσου Κύπρου, ἔνθ. ἀν., σσ. 36-37.

11) Δημητρίου Χ. Καππαῆ, Οἱ ἅγιοι τῆς Βάσας, ἔνθ. ἀν., σσ. 11-12.

ς) Πάφου Χρῦσανθος Β΄ 26/8/1805-9/7/1821

1) Κωδιξ Α΄ Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, σ. 127 Τὸ ὑπόμνημα τοῦ ὑποψηφίου Πάφου κυρίου Χρυσάνθου. «Εὐρομεν καὶ ἐξελέξαμεν πρῶτον μὲν τὸν ἐν ἱερομονάχοις ὀσιολογιώτατον κύρ Χρῦσανθον, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τῆς εἰρημένης θεοσωστού Μητροπό-

λεως, δεύτερον τὸν ἱερομόναχον κὺρ Ἰωαννίκιον, καὶ τρίτον τὸν ἱερομόναχον κὺρ Νικόδημον. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωε΄ αὐγούστου κς΄».

2) Λοῖζου Φιλίππου, Ὁ ἔθνομάρτυς Χρῦσανθος, ἐν Ἐρασιτεχνικοῦ Ὁμίλου Στροβόλου Ὁ «Αἰσχύλος», Πανηγυρικὸν λεύκωμα ἐπὶ τῇ τελετῇ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Στροβόλῳ, Ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) 1929, σσ. 35-39.

3) Λοῖζου Φιλίππου, Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου ἐπὶ Τουρκοκρατίας, Ἐν Λευκωσίᾳ 1975, σσ. 132, 136, 205, 330.

4) Ν. Γ. Κυριαζῆ, Ναογραφία Μαραθάσας, Τρεῖς Ἐλιές, ἐν «Κυπριακὰ Χρονικά», ἔτος Ι΄, 1934, τεύχ. γ΄, σσ. 190-208.

5) Κλεοβούλου Μυριανθοπούλου, Ἡ συμβολὴ τῆς Μαραθάσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Ἐν Λεμεσῷ 1939, σσ. 15-17 Ὁ ἔθνομάρτυς Πάφου Χρῦσανθος 1805-1821.

6) Κωνσταντίνου Μυριανθοπούλου, Ἡ Κύπρος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Ὁ Πάφου Χρῦσανθος ὁ ἔθνομάρτυς. (Ἐξ ἀνεκδότου μελέτης).

7) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 349-352 Ὁ ἔθνομάρτυς Ἐπίσκοπος Πάφου Χρῦσανθος.

8) Κωστή Κοκκινόφτα, Ὁ Πάφου Χρῦσανθος (1805-1821) καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ κρίση τοῦ 1810, ἐν «Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν», τόμ. 23ος, 1997, σσ. 245-271.

9) Cl. Cobham, Excerpta Cypria, 1908 Cambridge, Photo-offset reproduction, Nicosia 1969, σ. 394 Ὁ Ἴσπανὸς περιηγητῆς Ali Bey El Abbasi τὸ 1806 χαρακτηρίζει αὐτὸν ὡς νεαρόν, γράφων: The next day I had a visit from the Bishop of Paphos, a young man but smart and sly, σ. 406 διὰ τὸ Κτῆμα σημειώνει: «The bishop's palace, with its outbuildings, is in a separate quarter, but the bishop (who was away) seen to have fixed his residence in a town in the interior.

10) Γεωργίου Ἰ. Κηπιάδου, Ἀπομνημονεύματα τῶν κατὰ τὸ 1821 ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ τραγικῶν σκηνῶν, Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1888, σ. 15 εἶτα ἔκαρτόμησαν τοὺς τρεῖς Μητροπολίτας Χρῦσανθον Πάφου, Μελέτιον Κιτίου καὶ Λαυρέντιον Κυρηνείας, σ. 33 «Μετὰ δὲ τοῦτον ᾿ς τοῦ μαρτυρίου, τὴν θέσιν φέρουν συλλειτουργοὺς του, τρεῖς ἄλλους ἔτι Ἀρχιερεῖς τὸν Πάφου πρῶτον, εἶτα Κιτίου, καὶ Κυρηνείας Συνοδικούς του».

ζ) Μελέτιος ἱερομόναχος Λευκωσιάτης

1) Χαραλάμπους Παπαδοπούλου, Ἀκολουθία τοῦ ὁσί-

ου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. Γ΄ (1939), Λευκωσία 1940, σσ. 51, 76 Ἱερομόναχος Μελέτιος Λευκωσιάτης ἐξ ἐνορίας Τρυπιάτου.

2) Χαραλάμπους Παπαδοπούλου, Τὸ μουσικὸν ἔργον τοῦ Στυλιανοῦ Χουρμουζίου καὶ βιογραφικὰ σημειώσεις αὐτοῦ, Ἐν Λευκωσίᾳ 1936, σ. 4, βλ. καὶ ἀνάτυπον ἐκ τῶν Κυπριακῶν Σπουδῶν, τόμ. ΜΔ΄, 1980, σσ. 154-155.

3) Κ. Δ. Ἰωαννίδη, Τὰ ἐν Κύπρῳ σωζόμενα χειρόγραφα Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΛΑ΄, 1967, σσ. 214-215, 247 Μελέτιος σύγγελος, ἀγίου Ἰωάννου τῆς Λάρνακος.

4) Θεοδώρου Παπαδοπούλου, Ἡ Κύπρος καὶ ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ παράδοση, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΜΕ΄, 1981, σσ. 336-337, 341, 345.

η) Νικόλαος Σολομονίδης

1) Εὐέλθοντος Γλυκύ, Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας (1808-1893), ἐν «Ἐπετηρὶς τοῦ Συλλόγου τῶν τελειοφοίτων τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου», ἔτος πρῶτον, 1916-1917, Ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου 1917, Πρακτικὸν δωρεᾶς Ἱερομονάχου Ἰωαννικίου ἐκ τοῦ κώδικος Α΄ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου σελὶς 152, εἰς σ. 36 Ὁ Κύπρου Χρῦσανθος βεβαιοῖ. Μετὰ τῶν Συνοδικῶν καὶ ἄλλων ὀφικιαλίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς συνυπογράφει ὁ Διδάσκαλος τοῦ ἀποστόλου Νικόλαος Σολομονίδης.

2) Λοῖζου Φιλίππου, Τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας (1571-1878), τόμ. Α΄. Ἐν Λευκωσίᾳ 1930, σ. 91.

3) Κ. Σπυριδάκι, Σταχυολογήματα ἐκ τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας, Α΄ Ὁ Κύπριος ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως Ἄνθιμος καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΙΖ΄, 1953, σσ. 44-45, 48-49.

4) Γ. Παπαχαραλάμπους, Ὁ Πετράκης Καρίδης, τὸ χειρόγραφον καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΚΘ΄, 1965, σσ. 185-209.

5) Κώστα Π. Κύρρη, Ἀνδρέας, Νικόλαος, Χριστόδουλος καὶ Μᾶρκος Σολομονίδαι, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΛΓ΄, 1969, σσ. 127-148, ἰδίως 127-131.

6) Ἄντρου Παυλίδη, Σολομωνίδη οἰκογένεια, ἐν «Μεγάλῃ Κυπριακῇ Ἐγκυκλοπαίδεια», τόμ. 12ος, Λευκωσία 1990, σ. 260.

